

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

žalobce: **M. B.**
bytem
proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 6. 2018, č. j.,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce brojil svojí žalobou proti shora specifikovanému rozhodnutí žalované (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí ČSSZ ze dne 26. 4. 2018, č. j. (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí.

2. Prvostupňovým správním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“), pro nesplnění podmínek uvedených v § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona. Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení Zlín ze dne 16. 4. 2018, podle kterého byl žalobce nadále invalidní pro invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) ZDP. Podle tohoto rozhodnutí tedy žalobci nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu II. stupně.
3. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž vyjádřil nesouhlas s přiznáním invalidního důchodu jen II. stupně, neboť podle jeho názoru je jeho zdravotní stav zhoršen, což vyplývá z lékařských posudků obvodního lékaře. Vzhledem k výše uvedenému žádal žalobce o přehodnocení zdravotního stavu, neboť měl za to, že jeho obtíže odpovídají vyššímu stupni invalidity.
4. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným ČSSZ dne 6. 6. 2018 bylo zjištěno, že žalobce je invalidním nadále pro invaliditu II. stupně, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti způsobená dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem byla stanovena ve výši 50 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bylo shledáno zdravotní postižení uvedené v kapitole XII. (postižení kůže a podkožního vaziva), položka 3c (kožní zánět na iritačním, alergickém nebo konstitucionálním podkladě – dermatitida, ekzém, těžké funkční postižení, rozsáhlé a opakovaně recidivující formy nebo generalizované formy bez dobré odpovědi na lokální nebo celkovou léčbu, značné snížení výkonnosti při obvyklém zatížení) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 40 – 50 %. U žalobce se jedná až o středně těžké funkční postižení s chronickým kožním nálezem s ragádami. Těžší funkční postižení u něj nebylo prokázáno. S ohledem také na ostatní nemoci žalobce, které se na jeho celkovém nepříznivém zdravotním stavu také podílejí, ale již s menším posudkovým i funkčním dopadem, bylo možné míru poklesu pracovní schopnosti stanovit z daného procentního rozmezí až na samé horní hranici, tj. ve výši 50 %. V tomto hodnocení byl zohledněn i dopad nemocí na pracovní zapojení bez nutnosti dalšího procentního navyšování. Pro další navýšení základní procentní míry poklesu pracovní schopnosti již nebyl shledán objektivní důvod.

II. Žaloba

5. Žalobce včas podanou žalobou brojil proti napadenému rozhodnutí žalované a trval na přiznání III. stupně invalidity, neboť měl za to, že se jeho zdravotní stav zhoršil.

III. Vyjádření žalované k žalobě

6. Vzhledem k tomu, že žalobce namítal nesprávnost posouzení svého zdravotního stavu, žalovaná ve svém vyjádření k žalobě navrhla přezkoumání tohoto zdravotního stavu posudkem PK MPSV ČR. Za současného stavu, kdy dosud není posudkově prokázána

invalidita III. stupně, nelze žalobě vyhovět, protože žalovaná setrvala na dosavadních závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí.

IV. Vyjádření žalobce k posudku PK MPSV ČR

7. Podáním ze dne 25. 3. 2019 žalobce soudu sdělil, že žádá o přehodnocení posudku PK MPSV ČR, neboť nesouhlasí s jeho závěry. Nadále trvá na přiznání III. stupně invalidity. Jeho stav je zhoršen, proběhlo nyní další lékařské vyšetření, které má vliv na závěry posudku. Zdravotní stav je natolik zhoršen, že žalobce musel přerušit léčebné procedury a nemohl další absolvovat až do doby zlepšení zdravotního stavu. Z důvodu zhoršení zdravotního stavu musel žalobce také absolvovat hospitalizaci v nemocnici ode dne 28. 3. 2019. Po proběhlé hospitalizaci dodá soudu lékařské zprávy, které budou mít vliv na posudkové závěry o jeho zdravotním stavu.
8. V podání, jenž bylo soudu doručeno dne 16. 4. 2019, žalobce uvedl, že žádá o znovuotevření řízení na základě nových lékařských posudků. Na základě nových doplňujících lékařských posudků požádal o provedení doplňujícího posudku PK MPSV ČR.

V. Jednání před krajským soudem

9. Krajský soud k projednání věci nařídil ústní jednání na den 30. 9. 2019, kterého se zúčastnila pouze zástupkyně žalované. Žalobce se dne 25. 9. 2019 telefonicky omluvil z nařízeného jednání. Vzhledem ke splnění rozhodných podmínek, a také k tomu, že žalobce nežádal o odročení jednání, soud projednal věc a rozhodl o ní v nepřítomnosti žalobce. V průběhu jednání soud zrekapituloval průběh soudního řízení a správního řízení, přitom vycházel ze spisů, které byly v této věci vedeny. Dále provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR ze dne 19. 2. 2019, jehož vypracování v této věci navrhla žalovaná. K obsahu a závěrům uvedeného posudku se krajský soud vyjádří v následujícím článku tohoto rozsudku. Žalobce dále do spisu nechal založit řadu lékařských zpráv: ze dne 1. 8. 2018 a 31. 10. 2018 od MUDr. V. – plicní oddělení, ze dne 1. 6. 2018, 12. 9. 2018 a 29. 11. 2018 od MUDr. B. – psychiatrie, ze dne 4. 10. 2018 od MUDr. M. – gastroenterologie, ze dne 22. 6. 2018, 9. 7. 2018, 7. 8. 2018, 25. 9. 2018 a 29. 10. 2018 od MUDr. N. – dermatovenerologie, ze dne 9. 7. 2018 od MUDr. M. – kožní oddělení, ze dne 27. 6. 2018 od MUDr. P. – kožní oddělení, ze dne 18. 6. a 22. 6. 2018 dekurz nálezů praktického lékaře, které však již byly předmětem posuzování PK MPSV ČR. Tato komise měla uvedené zprávy k dispozici a ve svém posudku ze dne 19. 2. 2019 je řádně a odborně vyhodnotila. Soud proto těmito lékařskými zprávami neprováděl dokazování. Po vypracování posudku PK MPSV ČR ze dne 19. 2. 2019 žalobce soudu zaslal další lékařské zprávy, kterými chtěl zřejmě doložit zhoršení zdravotního stavu a progresi onemocnění. Všechny tyto další lékařské zprávy (lékařská zpráva ze dne 22. 3. 2019 a 11. 3. 2019 od MUDr. N. – dermatovenerologie, ze dne 10. 4. 2019 od MUDr. B. – psychiatrie, ze dne 11. 4. 2019 od MUDr. V. – foniatrie a ze dne 2. 4. 2019, propouštěcí zpráva z nemocnice ve Zlíně – hospitalizace na kožním oddělení od 28. 3. do 2. 4. 2019) jsou datovány až po zpracování posudku PK MPSV ČR a rovněž po vydání napadeného rozhodnutí žalované. Dokumentují spíše aktuální zdravotní stav, resp. aktuální zhoršení zdravotního stavu. Jelikož ve věci je rozhodný stav (včetně zdravotního

stavu) k datu vydání napadeného rozhodnutí (jaro 2018), nelze případné nové aktuální zhoršení zdravotního stavu zohlednit v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí žalované. Z tohoto důvodu soud neprováděl dokazování aktuálními lékařskými zprávami, které soud naposledy ve svém výkladu citoval (viz shora citované lékařské zprávy z jara 2019). Pokud jde o žalobcem předložené fotografie (10 ks fotografií horních a dolních končetin postižených vážnými kožními problémy), pak těmito fotografiemi soud rovněž neprováděl dokazování, neboť z fotografií není zřejmé datum jejich pořízení a konečně ani to, zda skutečně jde o žalobce. Přesto o vážném kožním zdravotním postižení žalobce není jakéhokoliv sporu, to ostatně bylo potvrzeno i posudkem PK MPSV ČR (jakož i předchozími posudky OSSZ a ČSSZ), předmětem odborného posouzení bylo „jen“ to, o jak moc závažné postižení u žalobce jde a v jakém rozsahu ovlivňuje pokles jeho pracovní schopnosti. Pokud jde o žalobcem naposledy dokládané lékařské zprávy, doručené soudu dne 26. 9. 2019, pak ani těmito lékařskými zprávami (ze dne 23. 9. 2019 od MUDr. N. – dermatovenerologie – 2x, ze dne 23. 9. 2019 od MUDr. V. – plicní oddělení, ze dne 2. 9. 2019 – propouštěcí zpráva z nemocnice Zlín – hospitalizace na kožním oddělení od 28. 8. do 2. 9. 2019, ze dne 19. 8. 2019 od MUDr. N. – dermatovenerologie), soud neprováděl dokazování, neboť dokumentovaly zdravotní stav žalobce krátce před nařízeným soudním jednáním a již byly dosti vzdáleny rozhodnému období, tedy stavu existujícímu k datu vydání napadeného rozhodnutí. Pokud dochází následně po posouzení zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ke zhoršení zdravotního stavu, pak takové zhoršení zdravotního stavu by mělo být předmětem nového posuzování OSSZ a ČSSZ na podkladě nově podané žádosti žalobce o eventuálně zvýšení invalidity a invalidního důchodu (v důsledku zhoršení zdravotního stavu). Aktuální zhoršení zdravotního stavu po vydání napadeného rozhodnutí žalované (11. 6. 2018) tedy nemůže být v rámci tohoto soudního přezkumu hodnoceno, nýbrž může být hodnoceno na podkladě nově podané žádosti příslušnou správou sociálního zabezpečení.

10. Ve věci již nebyly činěny další důkazní návrhy, pročež soud ukončil dokazování a s uvážením konečných návrhů účastníků řízení přikročil k vyhlášení rozhodnutí ve věci samé.

VI. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), a dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná.**
12. V nyní posuzované věci žalobce nesouhlasil s přiznáním invalidity pouze ve II. stupni, neboť se domníval, že jeho zdravotní stav je natolik zhoršen (dokonce byly dosavadní léčebné procedury přerušeny z důvodu hospitalizace v nemocnici), že odpovídá invaliditě III. stupně. Proto nesouhlasil s napadeným rozhodnutím a žádal o přehodnocení posouzení jeho zdravotního stavu.
13. Podle § 38 ZDP má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se ad a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky

nároku na starobní důchod podle § 29, popř. byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo ad b) stal se invalidním následkem pracovního úrazu.

14. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 38 a § 39 ZDP. Ust. § 39 ZDP upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně [§ 39 odst. 2 písm. a) ZDP]. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně [§ 39 odst. 2 písm. b) ZDP], a konečně v případě poklesu nejméně o 70 %, jde o invaliditu III. stupně [§ 39 odst. 2 písm. c) ZDP].
15. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován (dále též schopnost rekvalifikace a schopnost využití zachované pracovní schopnosti).
16. Podle § 41 odst. 3 ZDP se při změně stupně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.
17. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.r.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).
18. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu

a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity, den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

19. Krajský soud doplnil dokazování, tedy vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Brně ze dne 19. 2. 2019. Krajský soud především shledal, že předmětný posudek má všechny formální náležitosti ve smyslu § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž PK MPSV ČR zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře – z oboru dermatovenerologie. Obsahově krajský soud shledal, že předmětný posudek vycházel z úplné zdravotnické dokumentace, žalobce nebyl jednání přítomen, přičemž se z jednání telefonicky omluvil z důvodu zhoršení zdravotního stavu a souhlasil s vypracováním posudku v jeho nepřítomnosti. Krajský soud považuje tento posudek za úplný a přesvědčivý ve smyslu ustálené judikatury. Posudková komise za účasti odborného lékaře z oboru dermatovenerologie hodnotila zdravotní stav žalobce na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, dále nálezů doložených v námitkovém řízení a založených ve zdravotní dokumentaci praktického lékaře a též předložených v průběhu řízení před komisí. Po zhodnocení odborných lékařských nálezů uvedených a citovaných v posudku, komise shrnula, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je zdravotní postižení uvedené v kapitole XII., položka 3c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 50 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla zvýšena vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10 %, na celkových 60 %. K datu napadeného rozhodnutí tak byl žalobce shledán invalidním pro invaliditu II. stupně (§ 39 odst. 2 písm. b) ZDP), přičemž na popsané úrovni lze zdravotní stav žalobce považovat za stabilizovaný, když žalobce je na svůj stav adaptován. Platnost uvedeného posudku byla ponechána jako trvalá. Žalobce byl posuzován coby muž základního vzdělání, který byl schopen s popsanými pracovními omezeními vykonávat jen lehčí manuální práce či jednoduché administrativní činnosti, přičemž za stejných podmínek by byl schopen i případné rekvalifikace na vhodné povolání.
20. V posudkovém hodnocení je k výše uvedenému posudkovému závěru mj. uvedeno, že žalobce trpí onemocněními uvedenými v diagnostickém souhrnu. Je chronicky léčen pro atopickou dermatitidu, v posledním roce je jeho stav zhoršený. Žalobce opakovaně navštěvuje dermatovenerologické ambulance a pro své kožní problémy je chronicky léčený. Ekzémem jsou postiženy zejména ruce, onemocnění se přechodně rozšiřuje i na jiné lokality. Vyskytuje se svědění a někdy jsou obtíže i velmi intenzivní. Onemocnění vzhledem k tíži svých dlouhodobých projevů nelze označit za formu postižení

s generalizací projevů, které přetrvávají na kůži několik let beze změn. Navíc dle vyjádření kožní lékařky po prostudování dokumentace u žalobce nedošlo k vyčerpání všech možností léčby, zejména nebyla aplikována systémová terapie. Nejsou proto naplněna posudková kritéria uvedená v kapitole XII., položka 3d) vyhlášky č. 359/2009 Sb. Onemocnění žalobce proto nelze hodnotit jako zvláště těžké funkční postižení. Žalobce je nucen kůži věnovat pravidelnou péči, která spočívá zejména v opakovaném promazávání a lokální aplikaci léků v mastích či krémech. Musí se z preventivních důvodů vyvarovat kontaktu s chemikáliemi a jinými látkami, jenž primárně dráždí, a nesmí pracovat v gumových rukavicích či pobývat v nečistém či prašném prostředí.

21. V posudkovém hodnocení bylo dále uvedeno, že v části dokumentace byl u žalobce uváděn inferiorní intelekt, v psychiatrické dokumentaci však dominuje diagnóza – disponovaná osobnost s nestabilní emocionalitou F 60.8 a neurovegetativní labilita F 45.3. K duševnímu onemocnění patří i frekventní nutkání na stolicí, někdy dochází k inkontinenci stolice. To pak vede ke zvýšení nervozity. Dle psychiatrické zprávy ze dne 26. 9. 2017 jsou příčinou duševní rozlad i existenční obtíže ve formě dlouhodobé nezaměstnanosti. Žalobce užívá psychiatrickou medikaci. Gastroenterologická vyšetření zažívacího traktu dosud neprokázala somatický původ zažívacích potíží. Duševní postižení omezuje žalobce ve výkonu povolání duševně náročnějších, povolání provázených zvýšenými stresovými situacemi, tlakem na výsledek, s nutností zvýšené komunikace s lidmi, práce ve směnném provozu apod.
22. V posudku bylo dále uvedeno, že u žalobce je také přítomno významnější zhoršení sluchu. Rozumí hlasité řeči, odmítá však používat naslouchadlo. Postižení sluchu vede k omezení pracovních činností se zvýšenými nároky na sluchové podněty a rovněž vylučuje práci v prostředí hlučném. Dále jsou u žalobce přítomny chronické bolesti páteře, zejména v bederním úseku. Je uváděno dráždění nervového kořene S1 vpravo (bez ochrnutí). Uvedené obtíže vedou k nutnosti páteř fyzicky nepřetěžovat, nezvedat předměty v předklonu, nesetrvávat delší dobu v nefyziologickém postavení těla. Je kontraindikována práce v chladu a v průvanu. Z hlediska chronické bronchitidy nejsou u žalobce dokumentovány závažné klinické obtíže, žalobce je kardiopulmonálně kompenzovaný. Je přítomna lehčí porucha zraku. Na horních končetinách je udáváno trnutí rukou, jinak však na končetinách není popisována závažnější patologie ani závažnější postižení kloubů nebo ochrnutí končetin. Stoj a chůze jsou samostatné, bez používání kompenzačních pomůcek.
23. Podle posudku PK MPSV ČR má žalobce základní vzdělání, není vyučen, pracoval v manuálních profesích. Dosud má přiznanou invaliditu II. stupně. Soubor výše popsaných onemocnění, zejména onemocnění kožní, postižení psychiky a sluchu žalobce podstatným způsobem omezuje ve výkonu řady manuálních profesí. Nelze tak prokázat žádné onemocnění, které by samo o sobě působilo míru poklesu pracovní schopnosti 70 % či výše anebo omezovalo jeho pracovní schopnost o 60 %, kdy s možným procentním navýšením by stav mohl pak dosáhnout invalidity III. stupně.
24. Závěrem posudková komise zopakovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní pro invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) ZDP, přičemž šlo o pokles pracovních schopností žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního

stavu v celkové výši 60 %, který však nedosahoval více než 69 %. Nešlo tak o invaliditu III. stupně.

25. Krajský soud považuje posudkové hodnocení PK MPSV ČR v Brně za úplné a přesvědčivé, neboť komplexně zhodnotila zdravotní postižení žalobce a jeho možnost vykonávat výdělečnou činnost jen s pracovními omezeními, tj. lehčí manuální práce či jednoduché administrativní činnosti a za stejných podmínek by byl žalobce případně schopen i rekvalifikace na vhodné povolání. V případě žalobce jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost. Krajský soud považuje skutkový stav doplněný předmětným posudkem PK MSV ČR za řádně zjištěný a úplný.
26. Vzhledem k výše uvedenému nebylo možno přisvědčit žalobci v jeho tvrzení (zejména podání ze dne 25. 3. 2019), neboť provedeným dokazováním bylo zjištěno, že žalobce bylo třeba skutečně k datu vydání napadeného rozhodnutí považovat za invalidního ve II. stupni invalidity, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 60 %, přitom však nedosahovala více než 69 %. Nebyly tak splněny podmínky pro to, aby byl žalobci přiznán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně z důvodu zhoršení zdravotního stavu. V rámci přezkumného řízení soudního bylo posudkovou komisí MPSV ČR potvrzeno, že žalobce i nadále splňoval podmínky pro invaliditu v II. stupni podle § 39 odst. 2 písm. b) ZDP, ale nešlo o invaliditu III. stupně. V posudkovém hodnocení a závěru současně nebyly zjištěny nové posudkově významné skutečnosti, které by nebyly hodnoceny již v předcházejícím posudku, a které by mohly být podkladem pro změnu posudkového závěru.
27. Žalobce ke svému tvrzení dokládal jednak lékařské zprávy z roku 2018, které již byly předmětem odborného posouzení PK MPSV ČR, a jednak lékařské zprávy, které byly vydány až na jaře 2019 a na podzim 2019, tedy po vydání napadeného rozhodnutí a po vypracování posudku PK MPSV ČR (19. 2. 2019). Lékařské zprávy z roku 2019 tedy již nedokumentovaly zdravotní stav žalobce v rozhodném období, tedy k datu vydání napadeného rozhodnutí. Pokud žalobce na podkladě těchto zpráv tvrdil, že došlo ke zhoršení jeho zdravotního stavu, pak krajský soud k tomu uvádí, že aktuální zhoršení zdravotního stavu po vydání napadeného rozhodnutí žalované nemůže být v rámci tohoto soudního přezkumu již hodnoceno. Aktuálně zhoršený zdravotní stav by měl být řešen na podkladě nově podané žádosti o zvýšení invalidního důchodu příslušnými správními orgány. Krajský soud proto poukazuje např. na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2007, č. j. 4 Ads 125/2006-39, podle něhož rozhoduje-li *Česká správa sociálního zabezpečení o nároku na dávku, jejíž přiznání je podmíněno zdravotním stavem (zde: zvýšení důchodu pro převážnou bezmocnost, § 70 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení), vychází z odborného lékařského posouzení o zdravotním stavu, který je zjišťován k datu rozhodnutí správního orgánu. Zhoršení zdravotního stavu po tomto datu může být předmětem posouzení teprve na základě nové žádosti.* Při soudním přezkumu a posuzování invalidity se vychází především z odborného posudku PK MPSV ČR. Žalobce svými tvrzeními uvedenými zejména v podáních ze dne 25. 3. 2019 a 16. 4. 2019 nijak nekonkretizoval svůj nesouhlas s posudkem PK MPSV ČR a ani neupřesnil, z jakého důvodu a v jakém rozsahu by chtěl provést případný doplňující posudek o svém zdravotním stavu. Ke svým tvrzením ani nedoložil lékařské zprávy dokumentující jeho zdravotní stav v rozhodném období, jež by umožňovaly přehodnocení dosavadního posudkového závěru. Aktuální lékařské zprávy o aktuálně zhoršeném zdravotním stavu žalobce (jaro a podzim 2019) ale nemohly být

v rámci tohoto soudního přezkumu hodnoceny a nemohly být podkladem pro změnu posudkových závěrů, neboť rozhodný byl v posuzované věci zdravotní stav žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí. Nebyly tedy shledány nové posudkově významné skutečnosti, které by nebyly hodnoceny již v předcházejícím posudku. Soud tedy neshledal důvod pro vypracování doplňujícího posudku PK MPSV ČR ani pro revizi tohoto posudku.

28. Krajský soud tak shledal, že napadené rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno předchozí prvostupňové rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně, bylo vydáno na základě dostatečně a správně zjištěného skutkového stavu. Soud sice chápe obtížnou situaci žalobce, nicméně v řízení bylo vycházeno z odborného lékařského posouzení jeho zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Případné aktuální zhoršení zdravotního stavu po tomto datu nemohlo být předmětem stávajícího posouzení, když to lze učinit teprve na základě nově podané žádosti u příslušné správy sociálního zabezpečení.

VII. Závěr a náklady řízení

29. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s.ř.s.
30. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. rozsudku). Žalované nelze náhradu nákladů řízení ze zákona vzhledem k povaze věci přiznat podle § 60 odst. 2 s.ř.s. (výrok III. tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. září 2019

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.